

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Rašelina a.s., IČ: 600 71 214,
se sídlem Soběslav, Na Pískách 488,
zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Vrchlavským,
se sídlem Plzeň, Pražská 5

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

za účasti

Amagro s.r.o., IČ: 25725921,
se sídlem Praha 10, 28. pluku 27/443,
zastoupen advokátem Mgr. Josefem Veverkou,
se sídlem Praze 5, nám. Kinských 76/7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV, ze dne 17. 9. 2015, kterým bylo vyhověno rozkladu namítající společnosti AMAGRO s.r.o., IČ: 25725921, proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13. 2. 2015 o zamítnutí námitek podaných proti zápisu slovní ochranné známky zn. sp. O-504808 ve znění „LIGNOHUMIN“.
2. Společnost Rašelina a.s., IČ: 600 71 214, podala dne 29. 5. 2013 přihlášku slovní ochranné známky zn. sp. zn. sp. O-504808 ve znění „LIGNOHUMIN“, která byla zveřejněna dne 18. 9. 2013 pro seznam výrobků zařazených do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulátor růstu rostlin, substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy; do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myši, krysy a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
3. Dne 18. 12. 2013 podala zúčastněná osoba společnost AMAGRO s.r.o., IČ: 25725921 námitky proti zápisu přihlašovaného označení podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon). Společnost namítala, že je majitelem slovní ochranné známky č. 286502 ve znění „LIGNOHUMAT“ a slovní ochranné známky č. 286503 ve znění „LIGNOHUMÁT“, a že na straně veřejnosti je dána pravděpodobnost záměny napadeného označení s namítanými slovními ochrannými známkami. Namítající navrhoval, aby přihláška napadené ochranné známky byla zamítnuta pro všechny výrobky zařazené do třídy 1 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
4. První namítaná slovní ochranná známka č. 286502 ve znění „LIGNOHUMAT“ s právem přednosti ode dne 29. 6. 2006 byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 21. 12. 2006 pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva pro zemědělství – stimulátor růstu rostlin na bázi huminových látek podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Tato ochranná známka zanikla dne 29. 6. 2016.
5. Druhá namítaná slovní ochranná známka č. 286503 ve znění „LIGNOHUMÁT“ s právem přednosti ode dne 29. 6. 2006 byla zapsána do rejstříku

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- ochranných známek dne 21. 12. 2006 pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva pro zemědělství – stimulátor růstu rostlin na bázi huminových látek podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Tato ochranná známka zanikla dne 29. 6. 2016.
6. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 13. 2. 2015 námitkám společnost Amagro s.r.o. nevyhověl. Shledal shodnost a podobnost napadených výrobků a služeb ve třídě 1 s namítanými výrobky, nicméně podle jeho názoru není dána dostatečná míra podobnosti porovnávaných označení z hlediska celkového dojmu, a to s ohledem na nízkou distinktivitu, kterou vyhodnotil jako zásadní při posuzování podobnosti daných označení. Poukázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, podle něhož musí být hodnocení pravděpodobnosti záměny založeno na posouzení celkového dojmu, který daná označení vyvolávají, a musí se vzít v úvahu zejména jejich rozlišovací a dominantní složky. Porovnávaná označení se shodují ve slovní části „LIGNO“ a odlišují se ve slovní části „HUMIN“, resp. „HUMAT/HUMÁT“. Užití výrazy a jejich asociace se dřevem a půdou snižují distinktivnost předmětných označení vzhledem k předmětným výrobkům.
 7. Namítající byl úspěšný se svým rozkladem ze dne 13. 3. 2015, kterému předseda Úřadu průmyslového vlastnictví svým rozhodnutím ze dne 17. 9. 2015, č. j. O-504808/D15022160/2015/ÚPV, vyhověl a prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že přihlášku napadené slovní ochranné známky pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulátor růstu rostlin, substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb zamítnul. Současně postoupil přihlášku napadené slovní ochranné známky k zápisu pro výrobky zařazené do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myši, krysy a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
 8. Žalovaný správní orgán přehodnotil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dospěl k závěru o vizuální a fonetické podobnosti porovnávaných označení s ohledem na skutečnost, že obě porovnávaná označení obsahují shodnou převážnou část „LIGNOHUM“ zastával názor, že dvě písmena k odlišení nepostačují. Sémantické hledisko za této situace považoval za nerozhodné s ohledem na fantazijní vnímání těchto označení ze strany většiny průměrných spotřebitelů. Podle názoru žalovaného se průměrný spotřebitel nezabývá rozborem významů jednotlivých částí porovnávaných označení, resp. nelze u něj očekávat ani znalost odborných termínů, jako latinského názvu dřeva – „ligno“, ani povědomí o existenci látek a preparátů z oblasti organické chemie („humín“ a „humát“).
 9. Žalovaný s odkazem na zásadu koncentrace řízení se odmítnul zabývat rozkladovou námitkou zohlednění jeho známkové řady, kterou tvoří kromě namítaných slovních

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ochranných známek dále mezinárodní slovní ochranná známka Č. 1005443 ve znění „LIGNOHUMAT“ a slovní ochranná známka č. 335002 ve znění „Lignohumax“.

10. Městský soud v Praze rozhodl o žalobě svým rozsudkem ze dne 2. Října 2018, č.j. 8 A 217/2015-52, kterým žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a to z důvodu, že žalovaný nevypořádal se skutečností, že namítané ochranné známky zanikly ke dni 29. 6. 2016.
11. Nejvyšší správní soud na základě kasace podané žalovaným svým rozsudkem ze dne 27. 3. 2019, č.j. 1 As 336/2018-25 tento rozsudek zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení a to z důvodu, že městský soud nesprávně vycházel ze skutkového a právního stavu, jaký tu byl v době jeho rozhodování a nikoliv v době rozhodování správního orgánu a z důvodu jeho vnitřní rozpornosti a nesrozumitelnosti.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce předně namítá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odpovídá provedenímu dokazování a odráží skutečný pohled průměrného spotřebitele, kterým bude osoba přiměřeně znalá a orientující se v daném segmentu výrobků (hnojiva, látky určené pro výživu rostlin apod.). Tento průměrný spotřebitel, i když nebude znát detailní význam každého jednotlivého výrazu, nepochybně bude předpokládat a předpokládá ze znění příslušných označení, že jejich názvy z velké části odráží složení, funkci a účel takto označených přípravků. Žalovaný chybně identifikoval průměrného spotřebitele jako spotřebitele bez jakéhokoliv povědomí o vlastnostech a složení přípravků nesoucích porovnávaná označení. Žalobce je přesvědčen, že i kdyby spotřebitel před nákupem daného přípravku označeného jedním nebo druhým z porovnávaných označení neměl detailní představu o přesném významu výrazů „humín“ či „humát“, bude nepochybně předpokládat, že tyto výrazy minimálně souvisí s všeobecně známým výrazem „humus“; zároveň je velmi pravděpodobné, že si bližší informace v rámci výběru vhodného přípravku zjistí. Konstatování, že pro spotřebitele budou porovnávaná označení fantazijní, nasvědčují tomu, že odvolací orgán průměrného spotřebitele vyhodnotil jako zcela neinformovaného, neznalého a nepozorného, ačkoliv nekupuje denní pečivo, ale sofistikované hnojící přípravky.
13. Žalobce namítal, že označení „LIGNOHUMÁT“ je vlastně popisně-funkční označení konkrétního druhu hnojících a výživových přípravků. Jedná se o obecný výraz užívaný zcela běžně pro generické označení hnojících látek na bázi huminových, popř. fulvinových kyselin, a to nikoliv ve vztahu ke konkrétnímu výrobcí této látky, nebo dokonce k namítajícímu, nýbrž obecně. Při jednání nařízeném na den 8. 1. 2020 doplnil, že toto označení má rozlišovací schopnost na hranici zápisné způsobilosti. Jedná se o zcela běžně používaný výraz. Existuje celá řada výrobků různých výrobců, jejichž název obsahuje termín „lignohumát“.
14. Žalovaný tímto způsobem konstituoval pro zúčastněnou osobu monopol pro užívání slovních prvků „lignohumát“, „lignohumátový“, „lignohumin“, a kombinací popisně-funkčních prvků „lignum“ a „humín“ či „humát“ či „lignohumus“, což je zcela nepřipustné.
15. Žalobce poukazoval na rozporuplnost úvah a odůvodnění žalovaného, který sám na str. 11 odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že obě označení jsou popisná (odráží

složení výrobku). Jestliže je ovšem určité označení popisné, musí mít toto označení zcela nevyhnutelně velmi nízkou rozlišovací způsobilost.

16. Žalobce namítal, že žalovaný nevzal v úvahu existující známkovou řadu. Kromě přihlašovaného označení se jedná o kombinovanou ochrannou známku č. 317411 ve znění „LIGNOHUMIN“ (viz obrázek níže) s právem přednosti ode dne 7. 10. 2010, která je zapsána pro výrobky zařazené do třídy 1: hnojiva rostlinného nebo živočišného původu, hnojiva, stimulator růstu rostlin, bezzeminové rostlinné substráty, zemina pro pěstování, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy, půda, humus, přípravky pro hnojení, ledek, kompost, rašelina, mořidla na ochranu semen, vzácné zeminy, chemické přípravky pro zkvalitnění půdy; do třídy 5: přípravky na ochranu rostlin, zejména insekticidy, fungicidy, herbicidy, pesticidy, chemické přípravky proti mšicím, chemické přípravky na hubení hmyzu, akaricidy, přípravky pro sterilizaci půdy, přípravky proti parazitům, chemické přípravky na hubení škodlivých zvířat - potkanů, myší, krys a škůdců; do třídy 31: osiva, travní směsi, kůra mulčovací, chovatelské a pěstitelské produkty, krmiva, kultura houbová na výsev, rostlinná semena, slaměný mulč (materiál na pokrytí povrchu půdy) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb a dále o kombinovanou ochrannou známku č. 328305 ve znění „ALGAHUMIN“ s právem přednosti ode dne 10. 7. 2012, o slovní ochrannou známku č. 331503 ve znění „VERMIHUMIN“ s právem přednosti dne 28. 11. 2012.

17. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 24. 2. 2016 navrhl žalobu zamítnout s odkazem na závěry uvedené ve svém rozhodnutí jako nedůvodnou. Žalovaného argumentace v napadeném rozhodnutí se odvíjí od toho, že okruh subjektů, jemuž jsou určeny dotčené výrobky, zařaditelné do obecné kategorie hnojiva, tvoří široká spotřebitelská veřejnost, od pěstitelů rostlin, zahrádkářů, po zemědělce a lesní hospodáře, a za cílovou spotřebitelskou veřejnost je třeba označit převážně malospotřebitele, u kterého se nedá předpokládat, že se bude o složení a účinky takto označených výrobků zajímat natolik, aby název označení vnímal jako popisný a odvodil z něj složení či účel výrobku a aby v pouhé odlišné koncovce porovnávaných označení rozpoznal rozdíly ve složení či určení takto označených výrobků. Tento přiměřeně informovaný, vnímavý a obezřetný spotřebitel totiž nebude běžně disponovat odbornými a jazykovými znalostmi z oblasti latinské terminologie a organické chemie, aby porovnávaná označení vnímal nikoliv jako fantazijní, ale jako popisné údaje, u nichž by byl schopen identifikovat i významový rozdíl v jejich

odlišných koncových částech. Žalovaný má za to, že i kdyby u některého ze spotřebitelů takto označených výrobků koncová část označení asociovala slovo „humus“ jakožto souhrn organických látek v půdě, nerozpozná takový spotřebitel rozdíl ve významu slovních částí „HUMIN“ a „HUMÁT/HUMAT“, a odlišnou koncovku proto bude vnímat jako marginální.

18. K námitce známkové řady žalobce uvedl, že její zohlednění může mít význam především při posouzení pravděpodobnosti záměny mezi sériovými ochrannými známkami a ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, neboť existence série ochranných známek může posílit nebezpečí záměny tím, že se spotřebitel může zmýlit ohledně původu výrobků nebo služeb označených přihlášeným označením a mít nesprávně za to, že je součástí této série ochranných známek. Podmínkou zohlednění známkové řady v případě namítaných ochranných známek v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-234/06P (Bainbridge) je prokázání přítomnosti sériových ochranných známek na trhu. Jakkoliv žalobce ve vyjádřeních v řízení před správním orgánem prvního stupně zmínil existenci svých ochranných známek obsahujících prvek „-HUMIN“, nijak však již nedoložil, že by se uvedené ochranné známky vyskytovaly na trhu, a že by v důsledku jejich užívání tento prvek požíval natolik rozlišující způsobilost, že by se stal pro žalobce příznačným.
19. Dále uvedl, že z kontextu a smyslu odůvodnění na straně 8 a dále na straně 16 napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalovaný popisoval reakci účastníků v rámci řízení o rozkladu, tedy nijak se netýkal toho, zda přihlašovatel napadl námitky, pokud jde o shodnost či podobnost dotčených výrobků, v rámci prvoinstančního řízení. Žalovaný v řízení o rozkladu přezkoumává v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu zákonnost napadeného rozhodnutí a věcnou správnost zkoumá pouze v rozsahu rozkladových námitek, nebo vyžaduje-li to veřejný zájem.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona ve znění do 30. 6. 2017 *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*
22. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 **Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co.**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 **Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt**, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu **pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele**.

23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46, pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). **Při posuzování podobnosti slovních označení** pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:
- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
 - (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a
 - (3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.
24. Při posuzování žalobních námitek vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU a plně se ztotožnil se závěry žalovaného uvedených v jeho žalobou napadeném rozhodnutí o rozkladu.
25. V inkriminované věci se Městský soud v Praze nejprve zabýval žalobní námitkou směřující proti chybné identifikaci průměrného spotřebitele jako spotřebitele bez jakéhokoli povědomí o vlastnostech a složení přípravků nesoucích porovnávaná označení, kterou provedl žalovaný v řízení o rozkladu. Žalobce namítal, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odpovídá provedenímu dokazování a odráží skutečný pohled průměrného spotřebitele, kterým bude osoba přiměřeně znalá a orientující se v daném segmentu výrobků (hnojiva, látky určené pro výživu rostlin apod.). Tento průměrný spotřebitel, i když nebude znát detailní význam každého jednotlivého výrazu, nepochybně bude předpokládat a předpokládá ze znění příslušných označení, že jejich názvy z velké části odráží složení, funkci a účel takto označených přípravků. Žalobce je přesvědčen, že i kdyby spotřebitel před nákupem daného přípravku označeného jedním nebo druhým z porovnávaných označení neměl

detailní představu o přesném významu výrazů „humin“ či „humát“, bude nepochybně předpokládat, že tyto výrazy minimálně souvisí s všeobecně známým výrazem „humus“; zároveň je velmi pravděpodobné, že si bližší informace v rámci výběru vhodného přípravku zjistí.

26. Městský soud v Praze s tímto názorem nemůže souhlasit, neboť výrobky pod těmito označeními prodávané jsou určeny široké spotřebitelské veřejnosti tj. jak profesionálním pěstitelům, kteří mohou nebo měli by mít povědomí z oblasti organické chemie se zaměřením na zlepšování vlastností půdy a růstu rostlin, tak hlavně tzv. amatérům a nadšencům jako jsou zahrádkáři nebo běžné domácnosti, ve kterých se vyskytují dekorativní květiny nebo jiné rostliny, nebo které mají u domu pouze trávník, pár stromů a keřů a malou skalku. Jak píše žalovaný v napadeném rozhodnutí: *„Tomu, že porovnávané výrobky jsou určeny především pro malospotřebitele, nasvědčuje i tvrzení přihlašovatele z jeho vyjádření k námitkám, podle něhož lze jeho výrobky zakoupit nejen v menších obchodech, ale i v hypermarketech Globus či hobby marketech Mountfield. Podle odvolacího orgánu jsou tyto obchody primárně určeny právě pro malospotřebitele. V této souvislosti odvolací orgán považuje za nutné předeslat, že průměrný spotřebitel nedisponuje znalostmi potřebnými pro identifikaci druhu, chemického původu, zaměření a ostatních charakteristik výrobků nesoucích porovnávaná označení na základě jejich znění. Průměrně informovaný, rozumný a pozorný průměrný spotřebitel výrobků žalobce i namítajícího tedy bude převážně malospotřebitel, který nebude mít povědomí o složení a chemických vlastnostech těchto výrobků a při výběru výrobku se bude orientovat z větší části podle popisu výrobku na etiketě resp. podle popisu k čemu je konkrétní výrobek určen a nikoliv podle názvu. Soud souhlasí se závěry žalovaného, že takto definovaný průměrný spotřebitel v tomto případě nebude mít znalosti erudovaného specialisty z oblasti organické chemie se zaměřením na zlepšování vlastností půdy a růstu rostlin.“*
27. Průměrný spotřebitel zcela jistě neví, že lignohumát je hnojivo na bázi huminových látek vyrobené z lignosulfátu jako konkrétního zdroje a že lignohumin je látka s prorůstovými a hnojivými účinky založená na bázi huminových látek obecně, jak uvádí žalobce ve svém vyjádření k námitkám. Soud se proto zcela ztotožnil se závěrem žalovaného, že s ohledem na skutečnost, že u obou porovnávaných označení jde o odborný složený název sestávající z chemických výrazů s původem v latině, které nejsou shora definovaným spotřebitelem běžně používány, je třeba je z hlediska vnímání průměrného spotřebitele, považovat za fantazijní výrazy, které vykazují normální inherentní rozlišovací způsobilost a u kterých významové hledisko není rozhodné.
28. Na tomto závěru nemění nic ani žalobcem doložené důkazy (registrace pomocné látky Humin, výpis z wikipedie „Huminové látky“ a z webových stránek chpoint.cz, humagro.sk, popularizacevut.cz, amagro.cz). Naopak soud dospěl k závěru, že z těchto důkazů je patrné že i kdyby malospotřebitel měl povědomí o existenci huminových kyselin a od toho odvozeného slova humin a humát popř. humus, zcela jistě by při reprodukci těchto slov mohlo u něj docházet k záměně. Viz věty z webových stránek humagro.sk: *„Preto je už niekoľko desaťročí snaha získat humínový preparát, ktorá má rovnaké, alebo aspoň podobné vlastnosti ako prírodné humáty...“* popularizacevut.cz: *„Když si zároveň uvědomíme současnou tristní situaci, kdy dlouhodobé intenzivní zatížení zemědělských půd na jedné straně a klimatické změny na straně druhé vedly k výraznému*

snížení obsahu **humusu** v půdách, možná nás hned napadne, zdali by nebylo možné tyto akutní zemědělské problémy řešit izolací **huminových** látek z alternativních zdrojů (např. již zmíněná rašelina, lignit apod.).“ , amagro.cz: „Za třetí generaci **humátů** považujeme takové **huminové** preparáty, které obsahují jak vysokomolekulární, tak nízkomolekulární část spektra a jsou plně rozpustné.“ a wikipedie „**Huminové** látky....Podle rozpustnosti se dělí na **huminy**, huminové kyseliny a fulvonové (též fulvinové) kyseliny... Na konci 19. Století byly **humáty** objeveny a od počátku 20. století vyráběny **huminové** preparáty z přírodní látky zvané leonardit, která je součástí některých uhelných nalezišť“

29. Žalovaný následně zcela správně vyhodnotil v souladu se shora citovanou judikaturou vizuální a fonetickou podobnost porovnávaných označení, které jsou zcela shodná v 8 z celkového počtu 10 písmen s tím, že koncovky „in“ a „at/át“ nejsou tak dominantní, aby převážily zjištěnou vizuální a fonetickou shodnost. Žalovaným definovaný přiměřeně informovaný, vnímavý a obezřetný spotřebitel totiž nebude běžně disponovat odbornými a jazykovými znalostmi z oblasti latinské terminologie a organické chemie, aby porovnávaná označení vnímal nikoliv jako fantazijní, ale jako popisné údaje, u nichž by byl schopen identifikovat i významový rozdíl v jejich odlišných koncových částech.
30. Soud připomíná, že i u těch spotřebitelů, kteří mají povědomí o huminech a humátech nelze předem a za všech předpokladů vyloučit, že ani v případě, kdy přihlašovaná ochranná známka s drobnými rozdíly reprodukuje označení tvořící starší ochranné známky, které mají nízkou rozlišovací způsobilost, budou moci spotřebitelé předpokládat, že tyto rozdíly mezi kolidujícími označeními jsou důsledkem rozdílu v povaze výrobků anebo že plynou z marketingových důvodů, přičemž z nich není patrný odlišný obchodní původ, a že tedy u veřejnosti může existovat nebezpečí záměny (viz rozhodnutí SDEU ve věci C-235/05 P L'Oréal v. OHIM, bod 45).
31. Soud se proto zcela ztotožnil se závěrem žalovaného, že vzhledem k podobnosti porovnávaných označení a jimi označených konfliktních výrobků z téže oblasti spotřeby (trh s hnojivy a prostředky pro zlepšení vlastností půdy a rostlin) mezi nimi může existovat pravděpodobnost záměny a to i za předpokladu zvýšené pozornosti spotřebitelů.
32. Soud k důkazům týkajícím se tvrzení, že výraz lignohumát je běžně používán i jinými výrobci, doloženým při soudním jednání s ohledem na koncentraci řízení vtělenou do ust. § 75 s.ř.s. a s ohledem na zásadu, že žalovaný jako odvolací orgán musí vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování orgánu prvního stupně (§ 89 odst. 2 správního řádu), nepřihlédl. Soud proto považuje tuto námitku za nepodloženou a proto nedůvodnou.
33. Co se týče námitky ohledně konstituování monopolu na slovo lignohumát či lignohumin atd, soud uvádí, že skutečnost, že má nějaká společnost zapsanou ochrannou známku určitého znění, ještě neznamená, že toto slovo nemůže použít žádný jiný subjekt např. při popisu svého výrobku nebo jeho složení. Znamená pouze, že žádný jiný subjekt nemůže toto slovo nebo slovo podobné používat jako ochrannou známku tj. způsobem, který by vedl k záměně ohledně původu výrobků. Proto i žalobkyně může používat slovo lignohumin v podobě jí zapsané kombinované ochranné známky (viz obrázek shora) a prodávat své výrobky s obsahem lignohumínu pod tímto označením. Soud tedy považuje i tuto námitku za nedůvodnou.

34. Co se týče námitky ohledně vnitřní rozporuplnosti s odkazem na stranu 11 napadeného rozhodnutí, soud souhlasí se žalovaným, že zde žádná rozporuplnost není, jelikož to, že označení odráží složení přípravku, ještě neznamená, že se jedná o označení popisné, jelikož jde o novotvary vzniklé za použití latiny, jež mají základ v chemické terminologii, které nejsou průměrným spotřebitelem běžně používány a ve vztahu k průměrnému spotřebiteli jsou tedy fantazijní.
35. Soud k námitce žalobce o existenci jeho známkové řady upozorňuje na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, který se k povaze řízení před žalovaným vyjádřil např. v rozsudku ze dne 25. ledna 2018, č. j. 2 As 245/2017–96, ve kterém uvedl: „Podle § 34 odst. 3 téhož zákona Úřad vyzve vlastníka ochranné známky, aby se k návrhu na prohlášení neplatnosti vyjádřil. Nevyjádří-li se vlastník ochranné známky ve stanovené lhůtě, Úřad rozhodne podle obsahu spisu. Řízení tak je střetem tvrzení navrhovatele a vlastníka ochranné známky, pokud ten práva k vyjádření využije. Povinností žalovaného ve správním řízení pak je posoudit pohledem návrhových důvodů a uplatněných protitvrzení, zda napadená ochranná známka v době svého přihlášení neměla být zapsána. Rozhodnutí se sice týká řízení o návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky, kontradiktorní princip tohoto řízení se však uplatní i na řízení námitkové při zápisu ochranné známky. Bylo tedy povinností žalobce ve svém vyjádření k námitkám nejen tvrdit existenci, ale i přítomnost této známkové řady na trhu a tyto skutečnosti doložit, což žalobce neučinil ani v řízení soudním.
36. Soud má za to, že ani poslední námitka žalobce, že žalovaný chybně konstatoval, že žalobce nerozporoval shodnost a podobnost porovnávaných výrobků ve třídě 1 mezinárodního třídění výrobků je nedůvodná, jelikož žalobce sice shodnost či podobnost výrobků a služeb namítal v řízení před prvním stupněm, nicméně prvostupňový orgán konstatoval jejich shodnost nebo podobnost a žalobce toto nikterak ve svém vyjádření k rozkladu nenamítl. Odvolací orgán se s tímto závěrem ve svém rozhodnutí ztotožnil a již se touto otázkou nezabýval. Soud se závěrem, že se jedná vesměs o podobné výrobky, s ohledem na jejich zaměření – všechny jsou určeny pro trh s hnojivy a prostředky pro zlepšení vlastností půdy a rostlin - rovněž ztotožnil a považuje proto i tuto námitku za nedůvodnou. Samotné nepřesné konstatování žalovaného, že žalobce shodnost či podobnost výrobků a služeb v odvolacím řízení nenamítal, nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 jako nedůvodnou zamítl.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalovaný měl ve věci plný úspěch. Žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu však nevznikly.
39. Rozhodnutí o nepřiznání náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětné věci soud žádné povinnosti zúčastněné osobě neuložil.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil začátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praze dne 8. ledna 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.